

Uchwała Nr LIII/450/10

Rady Miejskiej Wałbrzycha

z dnia 24 czerwca 2010 roku

w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Wałbrzycha”

Na podstawie art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 (z późniejszymi zmianami) oraz Regulaminu nadawania tytułu Zasłużony dla Miasta Wałbrzycha stanowiącego załącznik nr 9 do Statutu Miasta Wałbrzycha przyjętego uchwałą Nr XLIII/277/05 Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 29 września 2005 roku (z późniejszymi zmianami), Rada Miejska Wałbrzycha uchwala, co następuje:

§ 1

Nadaje się tytuł „Zasłużony dla Miasta Wałbrzycha” Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu "Solidarność".

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega opublikowaniu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu.

Przewodnicząca

Rady Miejskiej Wałbrzycha

Agnieszka Kołacz-Leszczyńska

UZASADNIENIE

Trzydziesta rocznica powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” jest okazją do trwałego upamiętnienia Polskiej Drogi do Wolności, w której wkład naszego Miasta Wałbrzychu jest znaczący. Wałbrzyska „Solidarność” brała udział w patriotycznym, narodowym zrywie, który „odnowił oblicze ziemi – tej ziemi”, Ziemi Wałbrzyskiej. Słuszne żądania strajkujących przywróciły Polsce wolność i niepodległość, a także zmieniły polityczny układ Europy i Świata. Po zrywie robotników w Poznaniu w 1956 r., demonstracjach w 1968 r., wiecach na Wybrzeżu w 1970r., Ursusie i Radomiu w 1976 r., Polskę zalała fala strajków w 1980 r. Wałbrzyska „Solidarność” jako jedna z pierwszych poparła żądania strajkujących stoczniowców. Nie bacząc na konflikt z władzą komunistyczną, załogi wałbrzyskich zakładów, głównie kopalń, poparły słuszne dążenia protestujących.

Nie czekając na wsparcie górników z Górnego Śląska, stając przeciwko reżimowi, strajkujący w Wałbrzychu wysunęli również swoje żądania. Zaskoczona solidarnością i determinacją strajkujących ówczesna władza podpisała porozumienie z wałbrzyską strukturą, które było trzecim w kolejności, po Szczecinie i Gdańsku porozumieniem, za strajkującymi robotnikami w Polsce. Po wprowadzeniu Stanu Wojennego wałbrzyska „Solidarność” natychmiast sprzeciwiła się działaniom rządu. Efektem strajku w obronie internowanych była jedna z pierwszych pacyfikacja zakładu pracy i uwięzienie przywódców strajkujących górników. „Solidarność” zesłała wówczas do podziemia nadal prowadząc działalność niepodległościową. Nie bacząc na represje wobec działaczy, podziemie funkcjonowało skutecznie aż do uzyskania wolności.

Przedstawiciele wałbrzyskiej „Solidarności” brali również czynny udział w obradach Okrągłego Stołu, sygnalizując problemy wałbrzyskiego zagłębia węglowego.

Wałbrzyska „Solidarność” była inicjatorem utworzenia jednego z pierwszych w kraju Komitetów Obywatelskich. Będąc świadomą swej roli wprowadziła do pierwszej demokratycznej Rady Miasta Wałbrzycha 42 na 45 przedstawicieli, uzyskując również przewodniczącego Rady.

Była również prekursorem w działaniach osłonowych dla pracowników restrukturyzowanego zagłębia wałbrzyskiego. Podpisując porozumienie z ówczesnym Rządem RP, „Solidarność” wałbrzyska otworzyła drogę do powstania w naszym mieście Specjalnej Strefy Ekonomicznej i odnowy wizerunku naszego miasta.

„Solidarność” w Wałbrzychu była i jest inicjatorem wielu społecznych inicjatyw skierowanych do mieszkańców naszego miasta.